

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 09.03.2007. године

**НАСТАВЉЕНО 09.03.2007.ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 09,30 ЧАСОВА**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима. Хвала, седите.

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћник оштећених адв. Драгољуб Тодоровић**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наташа Кандић нам је одсутна? Добро.

- **Оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран и Папић Рамиз.**
- **Присутни су и браниоци оптужених адв. Мирјана Несторовић, адв. Игор Исаиловић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам је са Вељком?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу да констатујем, сада тренутно није у судници. Ко ће га мењати?

- **Владица Васиљковић, Татомир Лековић, Фолић Горан.**
- **Адв. Милан Бирман одсутан мењаће га адв. Палибрк Драган.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни, Петковић Зоран да ли је сагласан.

Опт. Пектовић Зоран сагласан.

- **И Присутан адв. Палибрк Драган,**
- **Сведоци Недељковић Милован и Петковић Драгољуб су присутни.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се саслуша сведок НЕДЕЉКОВИЋ МИЛОВАН.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће мењати колегу Ђурђића?

Уместо браниоца оптуженог Јовановић Ненада, по замени јавља се адвокат Горан Фолић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сагласни са тиме?

Оптужени Јовановић Ненад је сагласан.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, ништа ми не значи ташна што је ту или торба. Он није присутан. Добар дан, господине Недељковићу.

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Ви сте већ били једанпут, да ли је тако, давали сте, сведочили сте овде код истражног судије?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу претходно од Вас узети личне податке Ваше. Име и презиме?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Недељковић Милован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Живко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неки надимак?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Мића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мића? Боравиште?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Мељак сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Угоститељац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Мушутинце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: 15.10.1956. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Недељковићу, Ви сте дужни као сведок да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Једино нисте дужни да одговарате на питања, уколико би одговором изложили себе или неког Вашег блиског сродника тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу. Једино на та питања нисте у обавези да одговорите. Значи, дужни сте да нам испричате све

што Вам је познато, ништа не смете прећутати, Ви знате шта нас интересује, значи догађаји у Сувој Реци. Претходно бих Вас молила да положите заклетву, па прочитајте овај текст заклетве. Само мало.

Констатује се да је приступио и адвокат Вељко Ђурђић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте текст заклетве наглас.

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, господине Недељковићу. Дакле, интересује нас догађај у Сувој Реци, масовно страдање породице Бериша. Да ли знате када се то догодило, шта се догодило, значи тај период нас интересује, па нам испричајте све шта Вам је познато.

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Ја сам био, на дужности сам био у центру везе, одржавао сам везу са Призреном и ја сам био само унутра у згради. Вани нисам излазио уопште, нисмо имали наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите, испричајте нам?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Па немам шта да Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате шта да нам причате?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Мислим то знам да, а шта се дешавало ја уопште не знам, нисам био вани присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу морати овако мало питања да Вам постављам.

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 24.марта, значи од времена када је објављено бомбардовање, на којим пословима конкретно сте Ви били, шта сте, коју функцију сте имали?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Ја сам био у центар везе, где сам одржавао везу са Призреном, Сува Река-Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А при којој то јединици, шта, где сте то били, шта значи центар везе, где?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Центар везе, то је, тако се назове, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Народна одбрана, територијална одбрана?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Народна одбрана, центар везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако ми кажите, народна одбрана. Искључиво центар везе, ништа друго нисте имали од задужења?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте то добијали, каква обавештења из Призрена, шта сте требали да радите?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Кад буде, кад има узбуна да се јави да је узбуна од НАТО-а, то смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи искључиво када је?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Искључиво узбуна када је била, то се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад од 24.марта, реците ми, да ли је узбуна ишла свакодневно, рецимо недељу дана, тај први период нас интересује, да ли је свакодневно била узбуна?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Па скоро свакодневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је бомбардована Сува Река?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Први пут кад је дошла, тада је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Где сте Ви тачно радили, у којој згради сте Ви били?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Ми смо били у, иза Општине ту у војној згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза Општине?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био непосредно надређен?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Зоран Станисављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран Станисављевић?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тих дана добили неко задужење од њега?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим везе?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не, само сам да не смемо да се удаљавамо из зграде, то знам је било наређење да будемо само ту поред централе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само поред централе?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали од уређаја?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Имали смо ону стару централу, она, како се зове не знам ни ја тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стару централу?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да, ту смо добијали везу из Призрена, она је била главна, веза је била из Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неке везе уопште са цивилном заштитом?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве везе нисте?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то Вам је искључиво била обавеза?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Искључиво била радно место, ту ми би било радно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви чули, и да ли сте уопште чули за ово масовно страдање у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је настрадало толико чланова породице Бериша?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Чуо сам кад смо стигли овамо у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви живели у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не, у Мушотишту сам живео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Мушотишту?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Па ми отац умро па сам био тамо кући и онда је умро и зато нисам био присутан нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми како се одвијао Ваш радни дан, одакле Ви долазите, одакле сте долазили у зграду ту где сте били смештени, одакле долазите, да ли из Суве Реке или из Мушотишта?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Ја кад сам на смену из Мушотишта, а иначе ту смо били унутра у центар везе смо седели ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нон-стоп били у центру везе?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Па скоро нон-стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево тих дана од почетка бомбардовања, да ли сте излазили из зграде, да ли сте ишли негде?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Ја само што сам ишо кући два пута и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, којим путем Ви морате да кренете за Мушотиште?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Путем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, којим путем идете?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Према Широко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Широком?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то онај Рештански пут?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не, пошто иде, то је горе према Призрену кад се иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Призрену?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тих дана 24, 25, 26, да ли сте ишли кући?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не, ја сам био кући, јер отац ми је умро па сам био кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Па 27, 28 тад сам био кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте били?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Био сам одсутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до 27, сте били све време у центру везе?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: У центру везе смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли излазили из зграде?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нисте излазили?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не, нисмо смели да излазимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, да ли је било неких дејстава, да ли је било пуцања, да ли је било неких детонација, да ли сте било шта чули тих дана?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада пролазили поред бензинске пумпе?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Поред бензинске пумпе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је радио на бензинској пумпи?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је радио?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икога познавали ко је становао у Сувој Реци од породице Бериша?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Од Бериша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Па ту сам радио ја, познавао сам овако, не знам тачно ко је, али знао сам их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али некога, да ли сте знали лично, да ли сте познавали, да ли сте са неким разговарали, били, посећивали, да ли сте било кога?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не, ја сам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Зоран Петковић?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Зоран Петковић је био возач Зорану Станисављевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Па, не могу да се сетим тачно, али углавном он је био, он је возио њега, лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана, да ли сте га виђали?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Јесам га виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24., 25., 26., пошто кажете да сте били у селу од 27.?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Био је ту, он је возио Зорана по његовом наређењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Зоран изгледао у то време? Да ли можете да га опишете?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Могу, крупан, мислим, висок овако и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи крупан, колико би то отприлике било, висок?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Па, висок, крупан, стокилаш, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је имао неку униформу у то време?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Носио је кошуљу војну и цивилне панталоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војну кошуљу? Од када је носио војну кошуљу?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим на датум, да ли је то од бомбардовања кренуло?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Углавном знам да је у томе ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са војном кошуљом или је пре тога носио?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не бих могао, откако је дошао ту, то је био задужен, пошто ваљда није имао панталоне, шта знам ја, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, био је задужен са војном кошуљом?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Сива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сива?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Сива, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирна?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сива само?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Само сива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, осим што је био возач, да ли је имао још нека задужења?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли Ви знате, како су се одвијали састанци? Да ли су били свакодневни, да ли сте уопште имали неке колегијуме, да ли сте уопште имали прилике да сваког јутра имате састанак са Вашим надређеним?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Када смо ми ту, онда само добијамо наређење да не смемо да се удаљавамо и то је то, ништа друго. Свако је свој имао посао по колико сати да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је искључиво било наређење?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да не смете да се удаљавате?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неку комуникацију са Призреном, осим што Вам јављају када треба нека веза?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не, друго ништа нисмо имали, само што су јављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко би Вам јављао из Призрена?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Па, има њихов центар отуд који је био, што иде, он је био главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Нишавић Милована?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Нишавић Милована? Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио у то време?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Исто је био ту у вези, мислим, ту у нашу, у везу је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тих дана стално ту?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Стално је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким је он имао комуникацију тих дана?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Па, тих дана, он је био ту, ишао је за Призрен, ишао са Зораном Станисављевићем и Зораном Петковићем и Драги мислим да је ишао, тако. Не могу да се сетим тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви знате да су они ишли у Призрен?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: У Призрен, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакодневно или?
СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Свако јутро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваког јутра?
СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?
СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам, нисам о томе обавештен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле Ви то знате да они иду сваког јутра?
СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Па, јави се шефу да иде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јави се?
СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да иде тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Нишавић Милорад?
СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Чекај, Милован или.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани Мишко?
СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Ја знам, са нама што је био, Мики га звали, са нама што је био, Мики га звали, Нишавић Мики.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?
СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Он је био са нама.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате тог, а другог не знате?
СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Знам и њега, али нисам имао контакта ја са њим нешто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада опишите тога кога знате, са ким нисте имали контакте, како је изгледао?
СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Па, мали, овако, мањи, а носио је брадицу помало и то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали тих дана?
СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Јесте, па ту је он и био, са нама је био ту, он је исто ту задужен, не знам шта је радио. У везу ту исто је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишавић Милорад?
СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Мики, е сада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви говорите о Миловану, а ја Вас питам за Милорада, да ли знате?
СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Сада не могу да се сетим, ко је Милорад, ко је овај. Мики је био са нама.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте Ви, кажете, први пут чули за овај догађај, за ово страдање породице Бериша?
СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Па, када сам дошао овамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Ништа, само сам чуо да кажу страдање да је било, то сам чуо на радиу и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте коментарисали са неким?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми то када кажете, одлазите 27., кажете нисте већ били у Сувој Реци, због смрти Вашег оца, тако сам разумела?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, излазите из зграде, ако сте, кажете, били све време у згради, да уопште нисте излазили тих дана, да ли примећујете нешто необично у Сувој Реци, да ли примећујете да су неке куће запаљене, да ли примећујете неки дим, било шта?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не, па ја не знам да ли је било тачно, ја када сам излазио, ја сам ишао кући једном и нисам видео ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је Ваш отац преминуо?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Он је преминуо овде у Београду, тада су ми јавили да је преминуо у Београду, па смо требали да идемо кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што кажете баш 27. да нисте били ту?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Није 27.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 27., 28., тако сте рекли да сте ишли у Мушотиште?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Знам да сам отишао кући због, долазили су људи код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је тада јављено?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Јављено је пре тога, ваљда, не знам који дан тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме, значи, излазите из зграде. Да ли Ви нешто примећујете у Сувој Реци нешто, да ли су била нека дејства, да се нешто догодило, да ли видите неке запаљене куће?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте видели?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када полазите, да ли чујете, да ли је било неке пуцњаве, да ли је било неких акција?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не, ја сам отишао увече кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Увече сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није познато?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисам Вас схватио, када Вам је отац умро, када је умро Ваш отац?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Отац ми је умро овде у Београду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисам Вас питао где је умро, него када?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Када? Не могу да се сетим тачно датум.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате датум када Вам је умро отац?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не могу да се сетим тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Недељковићу, шта Ви тачно радите у центру везе? Шта је Ваш посао?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Наш посао је био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ваш, Ваш, Ваш посао?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Мој посао је био, када добијамо за узбуну.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да јавимо шефу за укључивање сирене.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, како то изгледа? Из Призрена Вам јаве да је на снази ваздушна опасност?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро? И шта Ви урадите, кажете шефу?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли још нешто радите поводом тога?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не, ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Ви сада јављате неке да се огласи ваздушна опасност у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Па, шеф јавља.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шеф јавља?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И какве везе, да ли је то једини посао који радите, само везано за ваздушну опасност и ништа друго?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Ништа друго не радим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не схватам шта је то чиме Ви комуницирате? Ви кажете, нека централа, стара, шта је то? Централа баш, телефонска централа?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Није била електронска, ова.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Телефонска, телефонска?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Телефонска, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па, да ли сада Ваш шеф Станисављевић и други људи у народној одбрани имају неке локале, па им Ви пребацујете везу или не?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Они, имали су ове, ове радио станицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Они су имали радио станицу?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви имали радио станицу?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па, како Ви њих обавештавате, како Ви њих обавештавате да је стигло неко обавештење код Вас или да их неко тражи преко те централе?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Ја шефу јавим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одете пешке до канцеларије па кажете или шта?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не, ту смо били у тој канцеларији сви.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А у тој истој канцеларији сте сви?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су Вас тих дана звали, што из општине, да се ангажује, ако се сећате, наравно, да се ангажује цивилна заштита нека?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На сакупљању лешева?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ништа око тога не знате?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли познајете Крстић Спира?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Спиру Крстић?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Чекајте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Из Суве Реке је човек?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Крстић Спиру?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да, познајем, у трговину радио је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је, радио је у трговини. Да ли знате, како је он и да ли је уопште и ако јесте, како тих дана био ангажован?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У неким јединицама, у нечему?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где Вам је сахрањен отац?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: У Београду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви били на сахрани?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када је сахрањен?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Умро је у болници, не знам тачно ког датума.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте Ви из Суве Реке отишли до Вашег села Мушотишта?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Колима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чијим, чијим колима?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Колима мојим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви имате ауто, Ваш?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сипате бензин? Где сипате бензин?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Нисам ишао ја ниједном, само тај дан сам био са овим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али када имате свој ауто, где сипате бензин, иначе?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: На пумпи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На којој пумпи?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: На пумпу у Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је радио на пумпи у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам како се зове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико година Ви радите у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Ја? Осамнаест година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико година имате аутомобил?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Аутомобил? Па, имао сам пет, шест месеци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А пре тога?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Имао сам још један, сићушни један.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико година имате уопште аутомобил?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Откуд знам колико година имам аутомобил, две године ваљда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И никада нисте сазнали ко ради на пумпи, никада нисте рекли – добар дан човеку који ради на пумпи док сипате бензин?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Па, добар дан, нормално сам рекао, а не знам ко је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели да после тог 26. марта 1999. године више нема тог човека на пумпи?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам ја.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извините, молим Вас, само једну примедбу имам. Толико људи ради на пумпи, колико точи гориво, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није било питање, то можете Ви да поставите.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, али не може да се поставља само један човек, један човек, то хоћу да кажем. Прво треба да се пита, колико је људи радило, да ли зна и тако даље?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То Ви питајте када буде дошли на ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коментарисао би сведок да је било више, прокоментарисао би, не зна, он не зна, види се да не зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате да је овај Петковић Зоран одсуствовао тих дана са посла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је, ишао је у Призрен. Да је одсуствовао са посла?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, то је потпуно различито од – ишао у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, тако је? Да ли знате?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да је отишао у Призрен, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли знате, да ли је одсуствовао са посла, да није неко време радио?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је заменик Зорана Станисављевића?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Заменик?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам ја ко је заменик његов. Он је био главни ту наш, начелник, како се зове, ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је радио овај Нишавић?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Нишавић је био исто ту у везу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је Вама био шеф?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Зоран Станисављевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је радио Анђелковић?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Анђелковић је био ваљда председник вамо општине, шта знам ја шта је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам добро разумео, 27. и 28. Ви нисте били у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: 27. увече сам отишао кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како знате да је 27. увече?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не знам да ли је 27. или 28., ту углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте, тачно је, Ви сте определили, 27., 28., баш сте на почетку рекли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да сте два дана одсуствовали или један дан одсуствовали?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Где, кући?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С посла, да?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: С посла. Одсуствовао сам ваљда шест дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шест дана?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, како онда знате да су ови сваки дан ишли, рекли сте, прва четири дана су сваки дан ишли у Призрен. Како Ви то знате када нисте били ту?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Господине, ја кажем, не сећам се датума, углавном ја сам био ту, они су ишли сваког дана за Призрен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али када нисте били ту, како знате да су они ишли за Призрен?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не, када нисам био ту, него док сам био ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али Ви, ја Вас сада питам, када сте отишли, Ви кажете 27. увече, можда 28.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се тачно датума.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како знате да су они?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Па, не могу да се сетим ја да ли су они, ког датума је било, углавном ишли су на своје дужности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико су се задржавали у Призрену? Мислим, како Ви то знате? Ви њих видите када оду, па се врате? Да ли се они Вама јаве?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Они када оду ујутру, наређење добијамо, они оду и када дођу увече, ту смо спавали, мора да се види, како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када они дођу из Призрена? Колико то сати буде?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Па, увече, седам, осам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите. Нема питања. Браниоци, да ли имате питања? Нема питања. Оптужени.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ви сте радили у неком центру везе, да ли је тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је, немојте сада да ли је тако?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не, не, молим Вас, следеће питање је, ко је контролисао ваздушни простор изнад Суве Реке?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Ко је контролисао?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Дабоме?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Откуд ја знам ко је контролисао, мени је само Призрен јављао.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: У реду је, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, оптужени да ли имају питања? Нема питања. Да ли Ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа више? Трошкове доласка, да ли тражите?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Ништа не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражите трошкове?

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Не.

Сведок трошкове не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи.

СВЕДОК МИЛОВАН НЕДЕЉКОВИЋ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пријатно.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Имам једну похвалу на рачун, ево овог сведока смо стварно концизно, ја мислим да би овако требало сваког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда укључите микрофон па кажите.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Ово је овако похвала за рачун судског већа.

СВЕДОК ПЕТКОВИЋ ДРАГОЉУБ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Петковићу.

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Ви сте већ долазили, да ли је тако?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давали сте исказ код истражног судије. Претходно ћу узети Ваше личне податке. Име оца?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Станоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде стоји Славомир?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Грешка, Станоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грешка? Значи, име оца је Станоје. По занимању сте?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Наставник српског језика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ваше боравиште?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Лазаревац, Милована Лазарића 129.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Село Поповљане, Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: 1961.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По закону сте дужни да положите заклетву, па бих Вас молила да прочитате текст заклетве, наглас.

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, господине Петковићу. Интересују нас догађаји који су се десило 26. марта 1999. године у Сувој Реци. Интересује нас везано за страдање, масовно страдање породице Бериша. Да ли Ви имате нека сазнања?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете нешто да нам испричате?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не могу ништа, не знам о чему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка бомбардовања, 24. марта 1999. године, на којим пословима сте били, које су Ваше обавезе?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: На пословима цивилне заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пословима цивилне заштите?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био непосредно ту надређен?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Станисављевић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станисављевић Зоран?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био искључиво надлежан за цивилну заштиту?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви? Реците ми, значи, да ли сте Ви уопште добили нека посебна упутства након бомбардовања како треба поступати и шта треба радити?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Ми смо имали само планове у случају рата, односно ратног стања, да српска села која су угрожена евакуишемо и да збринемо њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Па, тако смо их преселили у друго село где су више Срба, где има више Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српска села?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да. Имала су села која су била 10% Срба и они су морали да се евакуишу због безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте тих дана добили такав налог?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали још неку обавезу?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, говоримо у том периоду?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не, нисмо имали, били смо за Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је још цивилна заштита требала да ради, које су још обавезе цивилне заштите?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да се брине о становништву, да се доставља храна њима, да се сакупља угинула стока, и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Угинула стока?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тих дана угинуле стоке?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тих дана било неких лешева?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било никаквих лешева?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ангажовали неку екипу да иде?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада тих дана имали скупљање лешева?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Нисмо, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крстић Спиро овде нам је био саслушан и он каже да је био одређен, да је била одређена једна група, да су били позивани телефоном и да је он био одређен као вођа те групе.

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крстић Спиро, да је био одређен за вођу и да се убудуће зна да је он вођа и када буде требало, тако неки послови да се обављају или скупљање лешева или било каква асанација терена, да је он био ту надлежан као вођа?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је Крстић Спиро?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, нисте чули?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тих дана уопште немате сазнање да је било лешева?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вам ништа није јављао?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било мирно у Сувој Реци?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било убијених?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пуцања?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Пуцања јесте било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било детонација неких?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: НАТО снаге су деловале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: НАТО снаге?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких акција?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у околини Суве Реке, рецимо на Рештанском путу, да ли знате, да ли је било неких акција?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ:Немам информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате информацију?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви становали?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Ја у селу Поповљани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се одвијао Ваш радни дан?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Па, долазили смо аутобусом, дошао комбијем «Балкан превозом», «Балкан белт» фирма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас чула, чиме сте долазили?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Долазио комбијем, кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комбијем, сваког дана?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не сваког дана, некада смо и ноћили ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Некада сте и ноћили?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује нас овај период. Да ли знате, где сте били 26.?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: 26. сам био у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како баш знате да сте били у Призрену 26.?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Тада су требали да се преузму неки обрасци за дневнице и тако те ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било значајно за те дневнице?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута сте били у Призрену за те дневнице?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Нису само дневнице, него и друго, шеф одсека је ишао у неким случајевима, које је требао да уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте 25. били у Призрену?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким Ви одлазите у Призрен?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Био је Станисављевић Зоран, Петковић Зоран и Милован Нишавић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте Ви први пут отишли од бомбардовања у Призрен, 25.?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Били смо 24., 25. и 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сваког од тих дана сте били?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у које време одлазите, са ким одлазите, ко Вас вози? Испричајте нам мало.

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Возио је Петковић Зоран. Полазили смо негде око 10 сати, 9, 10 сати и враћали смо се око 6 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где одлазите, код кога? Причајте нам мало о томе.

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Код начелника одељења Призрен, Луке Митровића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код начелника, код Луке?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Луке Николића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким Ви одлазите горе баш код начелника?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Па, Зоран Станисављевић је баш ишао код начелника, ми смо доле седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви где сте?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Ми смо седели доле са осталим радницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Осталим радницима који су радили ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са осталим радницима?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је Нишавић Милован? Да ли је ишао и он?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Он је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вама или је био на састанку код Луке?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Па, код Луке је обично ишао, он је био помоћник Станисављевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико се ту задржите?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Па, обично, малтене по цео дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде испричајте то, 26. марта, пошто сте ишли конкретно за те дневнице?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Ја сам ишао за дневнице, а Станисављевић Зоран је ишао по његовим пословима, стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте се тог дана задржали, пошто се сећате?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Па, не знам, до пет, шест сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До пет, шест сати?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Јесте, нешто приватно, нешто државно, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то требало обавити толико дуго?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Па, ја сам узео те обрасце за дневнице, а шта је радио Станисављевић Зоран, то не знам, то је начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тог 26., кажете, око пет, шест сати сте се вратили?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сви враћате?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где идете?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: У одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: У народну одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Суву Реку се враћате?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да, у Суву Реку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте свраћали тог 26. марта негде?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нигде нисте свраћали?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Зоран каже 26. марта да сте били, додуше Вас није ни спомињао да сте били до магацина, неког војног магацина и да се ишло на ове пунктове, Ћиновце, Топличане, да се обиђу војници, да су се носиле цигарете, храна?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Могуће, али све то, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао Петковић Зоран? Да ли је имао униформу?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Имао је цивилне панталоне је имао и зелену кошуљу је имао, СМБ кошуљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то зелена кошуља?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Она класична, војничка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био наоружан?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Јесте. Имали смо оружје сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ми прокоментарисали. Ви нисте били споменути да сте уопште били тада са њима?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Јесам био сам, они су то заборавили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да су заборавили?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, враћате се, кажете, у Призрен, у Суву Реку, између пет и шест сати?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Ту негде је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они не кажу тако, они кажу да се враћају негде око 15 часова?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: То је њихов одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта затичете када долазите у Суву Реку, да ли затичете неке паљевине, да ли затичете неку гужву, да ли затичете неке камионе?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте видели?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где Ви одлазите, у зграду?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: У зграду одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту остали?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Јесам, ја сам остао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту ноћили?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је Петковић Зоран? Да ли и он са Вама улази у зграду?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чим сте дошли из Призрена?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не каже тако.

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Ја знам да је ноћио ту, да је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не каже тако како сте Ви објаснили, он остаје, он уопште није улазио у зграду тада, одмах, него је видео неку гужву, видео је неку гужву, па је пришао да види шта се то дешава?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не знам ја о томе ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа то не знате?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Петковић Мирослава?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: То је брат Зоранов, Зорана Петковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Нишавић Милорада?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Био је инспектор у СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инспектор у СУП-у?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да, за безбедност, шта ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За безбедност?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Инспектор је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није исто.

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не знам шта ли је, радио је у СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био у СУП-у?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је било неких дејстава од стране ОВК у Сувој Реци?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко страдао том приликом?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Немам информацију ту, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана, значи, ајмо 24. марта до краја марта месеца, да ли сте неке издали неки задатак да уради?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека асанација терена?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не могу да се сетим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Петковићу, да ли сам Вас ја добро схватио, да сте Ви били и 24. и 25. и 26., да сте сваки дан одлазили у Призрен?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте отишли 24., ко је отишао и зашто сте отишли?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: 24. је био Станисављевић Зоран, Петковић Зоран је био и још један, не могу да се сетим, били смо у касарни у Призрену.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Ради преузимања неког товара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ради преузимања?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Товара неког.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Товара?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта, муниције?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А 25.?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: 25. смо били у Призрену исто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: У народној одбрани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: У народној одбрани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У народној одбрани?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зашто сте Ви лично ишли?

Добро, Станисављевић као начелник, али зашто сте Ви лично ишли?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Ради обезбеђења и те ствари.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ради обезбеђења, чијег?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Па, његовог.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Станисављевићевог?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како сте били наоружани?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Имали смо пешадијско наоружање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Имали смо пешадијско наоружање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дуге цеви?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте ишли 27.?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не могу да се сетим 27.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте се вратили 25.?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Негде око 15, 16 часова, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А када сте отишли?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Негде око 9 сати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Око 9 сати?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како тако добро памтите те временске одреднице?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Памтим то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Нисам толико стар да не могу да упамтим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знам, то је ипак, ако ћемо право, то нису неке битне ствари, ни нешто значајне да би се памтиле после толико времена – када сам отишао и када сам се вратио, чак и са ким сам био, изузев ако се не веже за неки важан и значајан догађај, па се због тога упамти. Због тога ми остаје мало нејасно, на основу чега Ви све то тако добро памтите? Шта сте Ви радили пре рата у Сувој Реци?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Радио сам у цивилној заштити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: На пословима цивилне заштите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, Ви сте професионално радили у народној одбрани на пословима цивилне заштите?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А шта сте иначе по занимању?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Наставник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Наставник?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Реците ми, да ли сте и да ли сте на било који начин учествовали у мобилизацији цивилне заштите?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Припадника цивилне заштите, да се «подигне»; што би рекли, јединица, у складу са ратним плановима, да се «подигне» јединица, да се позове курирском службом, опреми, поделе задаци и тако даље и тако даље. Претпостављам да сте те планове Ви сачињавали, прилагођавали претпостављеним потребама?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Нисмо их мобилисали, него само по селима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само по селима?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте мобилисали неку јединицу цивилне заштите у самом месту Сува Река?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не, нисмо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није било потребе за тим?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па, ево Крстић нам каже да је он мобилисан заједно са још неколицином људи и да су дошли код Станисављевића у народну одбрану, да су задужили униформе, значи, оне плаве униформе, какве иначе носе припадници цивилне заштите?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Нисам упознат око тога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Нисам упознат око тога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате ништа о томе?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да неко код Вас опрема људе, седам, осам људи, издаје из магацина униформе, а Ви о томе не знате ништа, а Ви задужени за цивилну заштиту?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Ја сам задуживао униформу, али не знам због чега.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Униформу сам задуживао ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, чујете шта Вам причам, човек каже да је он и још њих седам, осам, да су и задужили униформе ту у просторијама народне одбране, а Ви о томе не знате ништа, разумете? Како је то могуће? Да ли сте уопште Ви били тада ту?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Могуће да нисам био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Станисављевић каже и ово – позвали су га из Скупштине општине, рекли да има неких лешева да се купе, знате, па он о томе обавестио Вас да ангажујете људе, рекао Вам је и колико људи треба за то и он даље о томе не зна ништа, јер сте Ви одредили људе и послали да изврше тај задатак?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Немам ту информацију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате ни о томе ништа?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тог 26. у Призрену, од кога сте узели те картоне?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Лука Николић, тамо смо узели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од Луке Николића?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи да сте и Ви били на том састанку?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Нисам био ја, био је Станисављевић Зоран, а ја сам, ту је био његов помоћник у цивилној заштити, Звонко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И колико траје то узимање картона?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Па, то је трајало два, три сата, онда смо били по граду и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је све био по граду?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Ја сам био по граду, требао сам да набавим неке лекове за мајку и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А 25., колико је, шта сте радили 25., то Вас је питао судија?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Па, то смо били у Призрену исто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте Ви радили 25.?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Чисто обезбеђење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, док је човек на састанку, шта Ви радите?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Доле смо седели са колегама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са којим колегама, имена?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Звонко је био, како се презива, не знам, Звонко, Беаљин је био ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи, Ви уствари ништа не радите, него чекате да Вам дође шеф?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је био магацин цивилне заштите у Сувој Реци?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: У згради одсека.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У згради одсека?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је био задужен за тај магацин?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Ја сам био задужен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте били задужени? Да ли то значи да ништа није могло да буде изнето из тог магацина, а да Ви не знате?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не значи?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не. Ту има приступ и Станисављевић Зоран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко има приступ?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Станисављевић Зоран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Станисављевић Зоран?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто сте Ви задужени, да ли треба Станисављевић да Вас обавести шта је узето из магацина?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Требало би, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Требало би? Па, да ли су тог 26. из магацина узети неки комбинезони радни, носила?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не? Чули сте малопре судију, седам, осам људи је обучено?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По изјавама Крстић Спире, сведока који је овде тог 26. из тог магацина?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, приговарам. Овде се помињу датуми, сведок за датуме није везивао, поготову ништа није радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим 26. што је везао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Али није везао издавање било шта, нити смо утврђивали ког датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тачно да није, то је тачно да није.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Судија, само тужилац везује за датум и издавање, а ми чак и не знам ког датума је издавано, по овом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно, то је тачно, то је тачно, само је везао за 26. март.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, питам за 26., ја за 26. и питам. Мислим, нисам разумео, шта је проблем? Питам, 26. Крстић Спира каже да је осам људи обучено, мислим, а Ви то не знате ништа о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, говорио је да не зна ништа о томе. Одговорио је да не зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, ја постављам питања, а адвокат устаје и има приговор. И сада Ви, шта одлучујете по том приговору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, поставили сте питање, а ја Вам кажем да је он већ одговорио на то, јер он не зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сам ја питао, па Ви мени кажете да је он већ одговорио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што не зна, предочавате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али, шта сам га ја то питао, па, мислим, донесите решење, одбаците питање, немојте ми дозволите питање, али увек исти метод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочавате за Крстић Спиру, предочавате, како је то могуће да он не зна да су били, да је било обучено осам људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам, да ли је добио извештај да му фали осам комбинеzona, носила и ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сада друго питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сам питао, зато је он скочио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, да ли имате извештај?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? То је већ питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да Ви не радите свој посао добро, када то тако излази из магацина, а Ви не знате шта се дешава?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Па, дешавало се то, ту одговара шеф одсека први, после сам ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви писали или усмено давали неки извештај Станисављевић Зорану у вези асанације терена?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је асанација терена била у Вашој надлежности?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Била је шефа одсека, после у мојој. Он је мени требао да изда наређења, а после ја да извршим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И сада поново питам: да ли Вам је икада издао неко наређење за асанацију терена?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јуче смо чули њега да каже да сте му дали неки извештај о некој асанацији стоке?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Нисам ја о томе давао извештај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате ништа о томе? Ви сте данас наставник српског језика?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Нисам данас, нисам запослен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте запослени? Ја сам разумео да сте, значи, без посла сте данас?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Без посла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у неком контакту са овим људима, Вашим бившим шефом Станисављевић Зораном?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте се чули?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Нисмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он живи у Београду?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не знам где живи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате? Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једну малу исправку, Станисављевић када је био саслушан у истражном поступку, он је тврдио да у Призрену док су били, да су били само Зоран Петковић и Нишавић Милован, Вас није споменуо. Зоран Петковић оптужени је споменуо на главном претресу да сте Ви били, али Станисављевић уопште Вас није спомињао, па да ли можете то, да ли на то кажете да је можда заборавио или да се не сећа?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Вероватно се не сећа, то је било пре седам, осам, пре седам година, колико је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су имали неки резервни састав цивилне заштите, да ли су знали људе које треба да мобилишу?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Нисам разумео питање.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када дође до мобилизације цивилне заштите, да ли сте имали списак неких људи које треба мобилисати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Неке људе из резерве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште имали такав неки списак, да Ви знате кога ћете мобилисати?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте неко име.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли он зна отприлике те људе који су?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: То су старији људи, годишта, око педесет година, шездесет.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, а да ли је било малолетних да сте мобилисали?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Рома?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не. Било је Рома српске националности.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, Рома српске националности.

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Мислим, нису мобилисани, али, кажем, било је по списковима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро. Али, да ли се десило да мобилишу и неке који нису били на списку, ad hoc?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то дешавало?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Нисмо ми позивали никога по списку.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте никога? А at hoc, онако?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Нисмо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Уопште нисте, све време рата?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Све време рата, били су по селима ангажовани људи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, добро, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана, да ли има питања? Питања нема. Оптужени, да ли има неко питања? Нема питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да је страдало 48 Албанаца?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До дан-данас нисте? Да ли знате, зашто сте овде данас?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Чуо сам преко телевизије, преко средстава информисања, овако нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте то први пут чули?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: 2005. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 2005. године?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петковићу, да ли имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се у међувремену још нечега сетили, а да Вас ми нисмо питали, што би било битно да нам кажете?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро. Да ли имате трошкове неке? Ви долазите из Лазареваца?

СВЕДОК ДРАГОЉУБ ПЕТКОВИЋ: Да, путне трошкове тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да Вам надокнадимо за повратну аутобуску карту у износу од 780,00 динара.

Сведок тражи трошкове у висини повратне аутобуске карте Лазаревац-Београд, Београд-Лазаревац у износу од 780,00 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку трошкове у износу од 780,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, господине Петковићу, можете ићи. Ми бисмо за данас завршили. Само бих вам саопштила темпо саслушања осталих сведока, како смо предвидели за април месец.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја се извињавам колегинице, само један предлог само да дам, везано за то, док Ви, предлажем, обзиром да смо стварно данас, само тренутак, да смо данас врло концизно и лепо, по мени, како треба саслушали сведоке који немају заиста нека непосредна сазнања, што лепо рече колегиница Бераха, не може сваки да зна што ви желите да зна, да онда можда већи број сведока позовемо, да не би губили дане, да би, ево данас смо рецимо могли оваквих пет, шест сведока да саслушамо. Ја верујем да ћете се сложити са мном, чисто да, то Ви процените, који би могли да нам непосредно кажу догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово се први пут овако догодило, стварно, тако да не знам колико бих смела.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја Вам одајем све честитке, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овако: за 02. април у својству сведока биће позвани Трипковић Свето и Новковић Ивица.

АДВ. ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: За тог Новковић Ивицу, један дан одвојите да завршимо, не можемо, јер он је, по мени, сем оштећених и оног доктора

једног, још једини непосредни сведок који је сведочио до сада што имамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предлажете само да саслушамо Новковића?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Онда њега првог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да буде обрнуто, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, могуће, па добро, Трипковић, Новковић, то је сада, редослед небитан, биће прозван прво Новковић. Видећемо, мораће наредба за привођење, у сваком случају, јер није обавестио суд. За 03. април Богољуб Трајковић и Недељко Петковић.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само полако, како сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богољуб Трајковић и Недељко Петковић, 04. април.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: То је онај старији Трајковић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ме сада, Богољуб Трајковић и Недељко Петковић.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Мислим да он уопште није ту, да је он отишао негде у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја поступавам по оптужници, молим Вас, предлог тужиоца је био такав. 04. април Светозар Недељковић и Трајковић Јовица. За 05. април Трајковић Стефан и Трајковић Давор. Оптужени Митровић је хтео нешто да се обрати? Изволите.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Поштована председавајућа, ја сам хтео баш ово што је бранилац Палибрк изнео, значи да ако је могуће да повећамо број сведока, пошто не можемо да повећамо број дана, јер у три месеца имаћемо само дванаест радних дана, а видите, губимо здравље. Човек је добио два инфаркта, ја сам за операцију, тешко издржавамо све ово. Није исто бити у притвору или бити слободан, после неког времена, само наводим пример, ништа конкретно и није исто провести три године у притвору и три године на издржавању казне затвора. Све су другачији услови. Овде имамо двадесет минута ваздуха и све друго смо у ћелијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем ја Вас, али је немогуће и због судница обезбедити, а друго, не могу стварно да одредим којим темпом ће ићи саслушање, јер видите Ви колико ту има питања.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само још две ствари у вези прибављеног материјала који сте нам достављали, ја сам захвалан што сте материјале из бомбардовања касарне доставили, ту се види када је било и ко је погинуо и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте сада то коментарисати. Ја сам мислила да имате неки можда предлог или нешто.

ОПТ. РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Многе дилеме смо решили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, не морате то коментарисати.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Имам предлог, исто значи за Ранђеловић Зорана, јер је било ту сумње од стране тужиоца, да није случајно раније погину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, молим Вас сада анализу свега тога.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Исто то предлажем и за Величковић Горана, мајора који је погинуо негде почетком маја, али исто можете да прибавите од Министарства датум конкретно, јер су нам ти неки догађаји битни ради оријентације и везивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И у вези ове изјаве сведока «А», само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, нећемо то, о изјави нећемо. Ја бих вас само још, додуше колега Бирман није присутан.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Хвала Вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али јуче је био неки предлог да се прибави извештај – у ком временском периоду је оптужени Петковић Зоран био у притвору. Сада ми имамо, постоји овај преглед безбедносно значајних догађаја, појава и сазнања евидентираних у времену од 6 сати 21. априла до 6 сати 22. априла 1998. године и ту стоји да је дана 21.04.1999. године, дана 21.04.1999. године, криминалистички полицајци СУП-а у Призрену су лишили слободе и са кривичном пријавом предали Општинском суду у Сувој Реци Петковић Зорана из Суве Реке, тако да имамо тај податак.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес, а следећи заказује за:

02. април 2007. године, са почетком у 9,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА